

Skatteministeriet
Att.: Alexandra Schoustrup Suppli
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

25. november 2019

Forhøjelse af afgift på bæreposer, engangsservice og tobak

Dansk Erhverv har den 20. november 2019 modtaget et lovforslag om ændring af emballageafgiftsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter, og tobaksafgiftsloven, lov om midlertidig nedsættelse af straffen for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen vedrørende midler på udenlandske konti m.v., og opkrævningsloven forskellige andre lov (Forhøjelse af afgiften på bæreposer, engangsservice og tobak) i høring.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv vil overordnet set bemærke, at det er problematisk med en høringsfrist på kun fem dage, der ovenikøbet ligger hen over en weekend. Det gavner ikke lov kvalitet eller retssikkerhed med så kort en høringsperiode.

Specielle bemærkninger

Dansk Erhverv finder udformningen af plastikafgiften som virkningsløs i forhold til at bekæmpe plastik i naturen. Plastik flyder ikke i den danske natur og indsamling viser, at 84 pct. af plastikken, der havner på de danske strande, kommer udefra. Afgiften bidrager heller ikke til at mindske forbruget af plastik og understøtter heller ikke Regeringens ønske om at mindske klimabelastningen fra brug af plastik igennem den cirkulær økonomi og genanvendelse. Afgiften er derfor på ingen måde grøn og skal alene betragtes som en afgift, hvis formål er at inddrive penge til andre formål.

Dansk Erhverv har som udgangspunkt ikke noget imod en grøn afgift, hvis intentionen med afgiften er, at erhvervslivet opnår incitamenter til at bruge plastik mere miljøforsvarligt og hvis afgiften kan håndteres administrativt enkelt. Som afgiften er formuleret nu, kommer forbrugeren til at betale 50 øre mere for en pose, uden at forbrugeren ser et incitament til at ændre vaner, der fremmer et bæredygtigt forbrug. Stort set alle plastik- og papirbæreposer koster i dag omkring 3 kr. og forbrugeren har vænnet sig til dette.

Det er fuldstændigt uforståeligt at regeringen, der arbejder målrettet for at nedsætte miljø- og klimabelastningen fra plastikbruget, ikke ønsker at fremme genanvendelsen med plastikafgiften. Når afgiften også pålægges genanvendt plastik, bidrager den ikke til at stimulere en interesse for at investere i plastikgenanvendelse og regeringen misser muligheden for at sikre at Danmark bliver i stand til at efterleve EU målsætningen om at 50 pct. af plastikken skal genanvendes inden 2025. Danmark genanvender blot 35 pct. i dag målt på indsamlede mængder.

Det skal i øvrigt pointeres, at Danmark kan blive nødt til at fjerne plastikafgiften når EU producentansvar for emballager (også af plastik) træder i kraft ved udgangen af 2024. Derudover arbejder EU på at indføre en generel plastikafgift i hele EU også med formål om at fremme cirkulær økonomi ved at være undtaget genbrugt og genanvendt plastik.

Det bør også bemærkes, at der vil ske en skævvridning af afgiftsbelastningen for engangsservice af plastik og af andre mere miljørigtige/bæredygtige materiale som f.eks. bambus, pap, m.m. Engangsservice af mere miljørigtigt materiale vil blive belastet hårdere, da engangsservice af andre materiale end plastik ofte er tungere. Da afgiften alene fordobles, så tages der ikke hensyn til materialet. Fx er udsalgsprisen for engangsservice af bambus 3 gange dyrere end plastik.

Angående afgift på engangsplastik bør den tage højde for at EU engangsplastikdirektiv både indfører forbud imod en række engangsplastikprodukter fra 2021, dertil indfører producentansvar på en række andre engangsplastikprodukter også med afgifter.

Dansk Erhverv vil på baggrund af ovenstående anbefale, at afgiften bliver delt i to – en sats for plastik og en lavere sats(gerne 0 kr) for andre materialer. Dvs. at man beholder den nuværende afgiftssats på plastik og sætter afgift på bæredygtige materialer ned. Så vil der stadig være et marked for det bæredygtige engangsservice. Derudover vil reglerne være mere i tråd med det kommende forbud mod plastikengangsservice, da plastik vil blive belastet hårdere indtil forbuddet kommer.

Afgifterne skal træde i kraft 1. januar 2020, hvilket betyder en ikrafttrædelse uden en overgangsordning. Det betyder at virksomheder ikke får mulighed for at få indarbejdet afgiften i deres administration. Regeringen bør sikre en overgangsordning for ikrafttrædelse med bred information til markedet på mindst 6 måneder, så afgiften ikke medfører skadelig administrativ forvirring for danske virksomheder.

Det bemærkes i den forbindelse, at ikrafttræden sker i en periode, hvor der er flere medarbejdere på ferie og derved færre ressourcer. Til at udføre systemændringer, indføre satsændringer og ændre ordrer.

Derudover er kontrakter med leverandører ofte indgået 1 år frem i tiden og hvis forbruget/salget falder, så kan man ikke indrette sig efter dette i forhold til de aftalte mængder og rabatter. Dette kan i værste fald betyde, at virksomhederne ligger inde med varer, som ikke kan sælges og må kasseres.

Dansk Erhverv stiller sig naturligvis til rådighed for yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jacob Ravn

Skattepolitisk chef